

Een Putter met serieuze ondertoon

Voor wie de zelfstandige lokale politiek een warm hart toedraagt kwam de oprichting van “De Lokale Partij” als een onaangename verrassing. Daar stonden ze dan, twee Dorpsbelangen dissidenten met een lullig bordje, een beetje treurig lachend, met als volgelingen een paar gelukszoekers, reizend van partij naar partij, die ook al eens in de Dorpsbelangen gelederen werden gesignaleerd. De splitsing is voltooid.

Er lag geen politiek meningsverschil aan ten grondslag. Verschil van inzicht over de bestuurskwaliteit van Dorpsbelangen, dat was alles. Gert Zagt kreeg zijn zin niet, stapte uit de fractie, nam zijn zetel mee, en Allette Zandbergen eveneens, inclusief zetel, volgde hem.

Een onbezonnen daad. Stom ook, want zijn clubje – mark my words – zal kansloos in de nevelen van de tijd verdwijnen. Daarmee gaat een talentvol raadslid verloren, die kan bogen op een succesvol wethouderschap, maar nu, met de verstarde lach van een ernstig aan kiespijn lijdende boer, zijn eigen glazen ingooit. Van zijn dekselse Alette heeft hij weinig te verwachten, haar optreden in de gemeenteraad verwekt slechts droefenis en kromme tenen. En de rest heeft meer het imago van toevallige voorbijgangers.

Met de Dorpsbelangen aanhang, die hem vier jaar lang zonder voorbehoud steunde, zou Gert Zagt bij de eerstvolgende verkiezingen een mooie kans hebben gemaakt om weer wethouder te worden. Dorpsbelangen zou zich dan hersteld hebben van de zelf veroorzaakte dreunen. Als trekker van de strijd tegen de Hilversumse fusie, ligt een gunstige verkiezingsuitslag in 2018 redelijk voor de hand.

Zo zal het niet gaan. Verdeeldheid maakt krachteloos. De zelfstandige lokale politiek is door het onbesuisde, onbegrijpelijke optreden van Gert Zagt verworden tot een stroming met een minimale invloed.

Dorpsbelangen, meer dan dertig jaar oud, beleefde nimmer zo'n crisis. De redding is niet in zicht. Hoop doet leven, want je weet het nooit zeker.

Maar dat is dan ook alles

Putter